

1. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Δεν απαιτεί ιδιαίτερη παρατηρητικότητα για να διαπιστώσει κανείς ότι διεθνώς βρίσκεται 'σε πλήρη εξέλιξη μία επώδυνη διαδικασία υποβάθμισης του ρόλου της εργασίας σε σχέση με τις κάθε είδους εργοδοσίες. Είτε μιλάμε για τον ιδιωτικό είτε για το Δημόσιο Τομέα.

Σε κάθε περίπτωση, όσον αφορά στις εξελίξεις των τελευταίων χρόνων, ό,τι συμβαίνει είναι πράγματι πρωτόγνωρο για τα μεταπολεμικά δεδομένα.

Οι κυρίαρχοι οικονομικοί κύκλοι δεν θεωρούν τίποτα δεδομένο. Οι εργασιακές σχέσεις, τα ωράρια, τα ασφαλιστικά δικαιώματα, το σύστημα [συλλογικών] διαπραγματεύσεων, αυτή η ίδια η αναντικατάστατη αξία της ανθρώπινης εργασίας, βρίσκονται στο στόχαστρο και αμφισβητούνται.

Η "παγκοσμιοποίηση" προελαύνει, παρασύροντας στο διάβα της κυρίως τα στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων, που κατακτήθηκαν με ιδρώτα, αίμα και πολύχρονους αγώνες.

Ο εξοντωτικός ανταγωνισμός, η διεθνής εξάπλωση των χρηματιστηριακών αγορών, η προσωρινή επικράτηση της πλέον αντικοινωνικής εκδοχής της νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας, η ανεξέλεγκτη δύναμη των πολυεθνικών επιχειρήσεων, αυτά και άλλα συναφή, συνθέτουν μία αποπνικτική εικόνα σε μία ήδη αρκετά δύσκολη συγκυρία. Μία περίοδο δηλαδή, που οι κάθε είδους συλλογικές εκφράσεις απομαζικοποιούνται. Μία εποχή που κυρίαρχη πνευματική αξία φαίνεται να αποτελούν τα κάθε λογής υποπροϊόντα μιάς κακώς εννοούμενης τηλεοπτικής ελευθερίας, τελικά αсуδοσίας.

Η κατεύθυνση, παγκόσμια και πανευρωπαϊκά, είναι σαφής. Πρέπει να συμπίεστεί το εργατικό κόστος αλλά και οι συναφείς δαπάνες [ασφαλιστική συνδρομή εργοδότη, κρατικές δαπάνες για περίθαλψη κλπ.], ώστε να "ελευθερωθούν" κεφάλαια για την προώθηση των επενδύσεων και τη διατήρηση ανταγωνιστικής υπεροχής απεναντι σε χώρες με χαμηλότερο εργατικό κόστος. Έτσι, υποτίθεται, θα δημιουργηθούν και θέσεις εργασίας και θα μειωθεί η ανεργία.

Το περίφημο Μάαστριχτ, μπορεί να ειπωθεί, είναι η εξειδίκευση όλων, όσων πολύ περιληπτικά προαναφέρθηκαν, στις συνθήκες της ευρωπαϊκής ηπείρου.

2. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η εξειδίκευση του Μάαστριχτ στη χώρα μας γίνεται μέσω των πολυετών προγραμμάτων λιτότητας, που προωθούν οι εκάστοτε κυβερνήσεις, τα τελευταία χρόνια.

Στον ιδιωτικό τομέα και αναλογικά κατά περίπτωση και στο Δημόσιο, ήδη γίνονται αντιληπτές οι οδυνηρές διαστάσεις της "νέας τάξης":

- μερική απασχόληση
- επέκταση του "φασόν", με αποτέλεσμα τις εξοντωτικές συνθήκες εργασίας για χιλιάδες "αυτοαπασχολούμενους", δίχως καν στοιχειώδη δικαιώματα
- αυξανόμενη ανεργία με δομικό χαρακτήρα, χωρίς προοπτικές ανάκαμψης
- ανοιχτός "κοινωνικός διάλογος", με ομιχλώδες το "είλικρινές" του πλαισίου του αλλά και τις προοπτικές ουσιαστικής διεξαγωγής του
- αδράνεια στην αλλαγή της κατάφωρα άδικης σχέσης άμεσων-έμμεσων φόρων
- ασάφειες στο εργασιακό και θεσμικό καθεστώς των συναδέλφων μας, που απασχολούνται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
- προώθηση της [απαραίτητης] αποσυγκέντρωσης αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες, χωρίς ουσιαστικό και αποδοτικό διάλογο με το Συνδικαλιστικό Κίνημα
- εκχώρηση προσοδοφόρων κομματιών του Δ.Τ. σε ιδιώτες
- έλλειψη σύγχρονου Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, που θα κατοχυρώνει με σαφήνεια τα πλήρη δημοκρατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα [κάθε σκέψη για ανατροπή της Μονιμότητας είναι απαράδεκτη]
- εκκρεμότητες αναφορικά με το μέλλον των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών
- ανατροπή των προηγούμενων συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων [ηλικίες, τρόπος υπολογισμού σύνταξης κλπ.]
- μη αξιοποίηση των αποθεματικών των Ταμείων μας προς όφελος των εργαζομένων
- υπέρμετρη επιβάρυνση των μισθωτών από τη συμμετοχή στη δαπάνη για τα φάρμακα [απουσία δραστικής ειδικής μέριμνας για ιδιαίτερες κατηγορίες, π.χ. καρκινοπαθείς]
- κλπ.

Ας σημειωθεί και κάτι, εξίσου ενδιαφέρον. Το νέο Μισθολόγιο, για παράδειγμα, εξασφαλίζει μεν οριακές αυξήσεις για μερικές κατηγορίες εργαζομένων, όμως οι διαδικασίες μέχρι την

/.

καθιέρωσή του, κάθε άλλο παρά αισιοδοξία εμπνέουν: άκαμπτη στάση των παραγόντων του Υπουργείου Οικονομικών, κλίμα επιβολής προειλημμένων αποφάσεων, ελάχιστη διάθεση για επίτευξη καίριων βελτιώσεων κλπ.

=====

3. ΑΝΟΙΧΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η φροντίδα για την οικονομική μας αναβάθμιση αλλά και την προάσπιση δικαιωμάτων, που το Σ.Κ. των Δ.Υ. κατέκτησε με αγώνες δεκαετιών, έχει σαφώς πρώτη προτεραιότητα.

Όμως, παράλληλα, είναι αναγκαία, όσο ποτέ, και η ενεργός παρουσία και παρέμβασή μας στα ειδικότερα θέματα, που χειρίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Το Δ.Σ. χρειάζεται να επικεντρώσει την προσοχή του και σε τομείς, όπως:

- η συστηματικότερη διασφάλιση του Περιβάλλοντος [φυσικού και ανθρωπογενούς]

- η παραγωγή ποιοτικών Δημόσιων Έργων, που να ανταποκρίνονται στις δικαιολογημένες απαιτήσεις και προσδοκίες του Έλληνα φορολογούμενου

- η λειτουργική χωροταξική διάρθρωση της χώρας, με στόχο τη Βιώσιμη Ανάπτυξη

- η πολεοδομική συγκρότηση των περιοχών της επικράτειας, με τρόπο, που να προωθείται η εξυγίανση του αστικού ιστού αλλά και να ενισχύεται πραγματικά η ποιότητα ζωής

- η υλοποίηση προγραμμάτων για απόκτηση της αναγκαίας υποδομής με σεβασμό στο Φυσικό Περιβάλλον.

κλπ.

Η συστηματική μελέτη, παρακολούθηση και προώθηση λύσεων από την πλευρά του Σ.Κ. και ειδικότερα της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ, με πρωτοβουλία ιδίως των Α΄/βάθμιων Σωματείων μας για όλα τα ειδικότερα θέματα του Υπουργείου, όπως αναφέρθηκαν, αποτελούν καίριο καθήκον και βασική αποστολή όλων των συνδικαλιστών μας.

=====

4. Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΕΤΙΑ

Η ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ και το σύνολο των εργαζομένων στο Υπουργείο αντικρύζουν μία δύσκολη διετία με κάθε είδους προκλήσεις.

./..

Και η απλή παρακολούθηση του ημερήσιου Τύπου πιστοποιεί ότι τα πολύ δύσκολα θέματα προσεχώς, ειπώθηκε και στην αρχή, θα είναι σαφώς οι εργασιακές σχέσεις και τα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά.

Πρέπει να πετύχουμε, αξιοποιώντας όλες μας τις δυνάμεις, την εργασιακή, συνταξιοδοτική εξασφάλιση όλων των συναδέλφων, δίχως τις ελάχιστες υποχωρήσεις σε σημεία, που θεωρούμε αδιαπραγμάτευτα. Όμως, απ' την άλλη, δεν θα ήταν σωστό να φυγομαχήσουμε, αρνούμενοι πεισματικά κάθε διάλογο με την εργοδοσία. Τότε, θα έχουν, οι χιλιάδες εργαζόμενοι στο ΥΠΕΧΩΔΕ, το δικαίωμα να μας κατηγορήσουν ότι αδρανήσαμε ακόμα και στην προσπάθεια να επεκτείνουμε ή έστω να περισώσουμε αυτονόητα δικαιώματα.

Είμαστε σαφείς. Η ανοδική πορεία της Οικονομίας είναι ανέφικτη με τους εργαζόμενους στο περιθώριο.

Είναι αναγκαίες αρκετές δομικές και θεσμικές αναδιαρθρώσεις. Χρειάζεται να στηριχθούν όλοι οι επιμερους παραγωγικοί τομείς με δυναμική και συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Ο Δ.Τ. μπορεί να ενισχύσει αποφασιστικά την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας. Διαθέτει εμπειρία και ικανότητα στελέχη, που διψούν για αξιοκρατία, δημοκρατικές λειτουργίες και γνήσια προοπτική επαγγελματικής ανέλιξης, χωρίς να αποτελούν συγχρόνως τους αδικαιολόγητα υβριζόμενους "φτωχούς συγγενείς" της ελληνικής κοινωνίας.

=====

5. ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Αυτονόητα συμφωνούμε με το γενικότερο διεκδικητικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ, όπως αυτό διαμορφώθηκε από τους ίδιους τους συνδικαλιστές, που συμμετείχαν στο τελευταίο Συνέδριο της κορυφαίας δημοσιοϋπαλληλικής Οργάνωσης

Φροντίζουμε, με κινητοποίηση όλων μας των δυνάμεων, για την κατοχύρωση, προώθηση, επίτευξη μιάς σειράς από στόχους. Όπου βέβαια, κρίνεται απαραίτητος ο γόνιμος διάλογος με την εργοδοσία, παίρνουμε ενεργά μέρος, δίχως προκατάληψη αλλά με ξεκάθαρο βέβαια αυτό που επιδιώκουμε.

Συνοπτικά παρουσιάζονται μερικοί βασικοί γενικοί στόχοι:

-Ισότιμη συμμετοχή όλων των μελών [Συλλόγων και εργαζομένων] στα δρώμενα της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ.

- "Δευτεροβάθμια" εκπροσώπηση των εργαζομένων στα καίρια ζητήματα που τους απασχολούν, χωρίς διακρίσεις ειδικότητας, θέσης κλπ. Η συσπείρωση γύρω από την Ομοσπονδία μας είναι άλλωστε ζωτική προϋπόθεση για ευόδωση των σκοπών της.

./..

-Άνοιγμα προς τα μέλη μας αλλά και την κοινή γνώμη για ό,τι απασχολεί τους εργαζόμενους [περιοδείες, εφημερίδα, σεμινάρια, ενεργός παρουσία σε πρωτοβουλίες άλλων φορέων, όπως, κατά κύριο λόγο, η ΑΔΕΔΥ κλπ.].

Επίσης :

-Διεκδίκηση επίπεδου αμοιβών ανάλογου με το σημαντικότερο έργο, που διαχειρίζεται το ΥΠΕΧΩΔΕ [Περιβάλλον, Δημόσια Έργα, Πολεοδομία και Χωροταξική Οργάνωση κλπ.].

-Αυξήσεις μισθών, που να καλύπτουν τις απώλειες εισοδήματος.

-Όχι συνάδελφοι πολλών ταχυτήτων, μέσω, π.χ., ανεξάρτητων Διοικητικών Μονάδων

-Εργασιακή διασφάλιση των συναδέλφων των ΔΕΚΟ [όχι στις ιδιωτικοποιήσεις Ν.Π., όπως ΤΕΟ κλπ. και επαναφορά αρμοδιοτήτων, που ήδη έχουν εκχωρηθεί σε ιδιώτες].

-Εκσυγχρονισμός λειτουργιών και οργάνωσης, χωρίς όμως τους ασυγχώρητους ερασιτεχνισμούς τύπου "Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση". Η προάσπιση των δικαιωμάτων των συναδέλφων μας της Ν.Α. αποτελεί μόνιμη προτεραιότητα της ΠΟΣΕΥΠΕΧΩΔΕ. [Πιθανόν αυθαίρετες ενέργειες των Νομαρχών, όταν μάλιστα έρχονται και σε κατάφωρη αντίθεση με την άποψη των αντίστοιχων συνδικαλιστικών φορέων, θα καταβάλλεται προσπάθεια να ακυρωθούν.]

-Στενή παρακολούθηση του τρόπου, με τον οποίο θα υλοποιηθεί το ισχύον θεσμικό πλαίσιο για την Περιφερειακή Διοίκηση.

-Σοβαρός, αξιόπιστος και μεσοπρόθεσμης πνοής προγραμματισμός της δράσης του Υπουργείου [παρέμβαση του ΔΣ και με ανάλογη συμμετοχή μας σε συναφείς επιτροπές, για την προώθηση των Οργανισμών των ΝΠΔΔ -π.χ.: ΤΕΕ, ΟΡΘ, ΟΡΑ κλπ.-].

-Μετατάξεις-Αποσπάσεις-Μεταθέσεις με σύμφωνη γνώμη των ενδιαφερομένων [ευθύνη σοβαρή αναλαμβάνουν εδώ και οι αιρετοί εκπρόσωποί μας στα ΥΣ.].

-Μετάταξη-μεταφορά των εργαζομένων στο ΕΤΜΟΑ στη ΓΓΔΕ, με δικαίωμα επιλογής στα ασφαλιστικά τους ταμεία για να μην επιβαρυνθούν οι εργαζόμενοι.

-Λειτουργία της Περιφερειακής Διοίκησης τέτοια, ώστε να εγγυάται την επαγγελματική και εργασιακή αξιοπρέπεια των συναδέλφων.

-Περισσότερα χρήματα για την Παιδεία και αύξηση δαπανών για την υγειονομική περίθαλψη.

-Η επιμόρφωση των Δ.Υ. έχει ιδιαίτερη αξία και χρησιμότητα, πρέπει λοιπόν να ενισχυθούν αφ' ενός η λειτουργία των Δ/νσεων Εκπαίδευσης αφ' ετέρου οι προϋπολογισμοί του ΕΚΔΔ και ΙΔΕ.

-Συλλογικές διαπραγματεύσεις στο Δ.Τ. άμεσα.

./.

Αξίζει φυσικά να υπάρξει και ξεχωριστή μνεία για κάπως ειδικότερα θέματα, όπως, ενδεικτικά:

-τακτοποίηση θεμάτων σχετικών με την αποζημίωση εκτός έδρας προσωπικού υπαίθρου (π.χ. 3η ΔΕΚΕ)

-διεκδίκηση της παρακολούθησης-επίβλεψης και διατήρησης του Εθνικού Κτηματολογίου από τους ίδιους τους συναδέλφους Δ.Υ. και κατοχύρωση του δημόσιου χαρακτήρα και της κοινωνικής αξιοπιστίας του

κλπ.-
